

УПИТНЕ РЕЧЕНИЦЕ ФРАЗЕОЛОГИЗИРАНЕ СТРУКТУРЕ У РУСКОМ И СРПСКОХРВАТСКОМ ЈЕЗИКУ¹

РАДОВАН ТРАЈКОВИЋ

Пољопривредно-технолошки школски центар
Бијељина

UDK 808.2—561.62:808.61/.62—561.62

Изворни научни рад

Примљен: 28. јуна 1988.

Прихваћен: 4. јануара 1989.

Упитне речи формирају различите врсте реченица. Најчешће се јављају као саставни делови реченице, у комбинацији са речима и у реченицама фразеологизиране структуре².

На основу своје синтаксичке организације одређена група руских упитних реченица може се издвојити под називом реченице фразеологизиране структуре. Оне се доста често срећу у разговорном и у књижевном језику. У процесу комуникације говорно лице их не конструише по свом нахођењу, већ их користи као клише или фразеологизам³. Реченице фразеологизиране структуре се одликују изразитом несамосталношћу лексичких компоненти у руском језику. То су пре свега реченице у чијем се саставу налазе усталjeni изрази са упитном функцијом. Њихова структура се не може објаснити савременим синтаксичким правилима⁴. Њихова распрострањеност је већа у руском језику, док је за српскохрватски језик карактеристична у том погледу слабије изражена фразеологизираност, тј. већа самосталност лексичких компоненти.

Наше истраживање је вршено на материјалу од 3650 упитних реченица у руском и српскохрватском језику. Редослед поједињих типова реченица дат је на основу учесталости у нашем корпузу примера. У основи могућ је различит приступ фразеологизираним упитним реченицама. Ми смо се определили за конфронтациони приступ, сучељавајући

¹ Овај рад представља извод из магистарског рада *Упитне реченице у руском и српскохрватском језику*, који је рађен под руководством проф. др Боголјуба Станковића и одбраћен на Филолошком факултету у Београду у јуну 1987.

² Под појмом »упитне реченице фразеологизиране структуре« подразумевамо она питања која у себи садрже несамосталне синтагме, тј. семантички зависне спојеве речи који се не стварају у говорном процесу (као њима сродне синтаксичке структуре — слободне синтагме или реченице), већ се у њему користе као социјално утврђени, усталjeni односи смисаљоног садржаја и одређеног лексичко-граматичког садржаја. Види: Русский язык. Энциклопедия, Москва 1979, 381.

³ Лю Ган 1987: 43.

⁴ АН СССР, 2,: 391.

устаљене облике руских упитних реченица са њиховим српскохрватским еквивалентима.

1. 1. *Что такое + номинатив именице* (24 примера)⁵. Ове реченице садрже у руском језику устаљен израз и слободне компоненте:

А шта ти је то партизан?
(Бојић, Осма офанзива, XVII.
стр. 311)

А што такое партизан?
(стр. 92)

У наведеној реченици *что такое* је устаљен израз, па род и број његових компонената не зависе од именице која следи за њим. Реч *такое* увек се слаже у роду и падежу са речју *что*. Ове реченице обично означавају питања о предмету или лицу, а њихов би одговор био дефиниција онога што се питањем тражи. На српскохрватски језик се преводе са: *шта је то...?*

Что такое?

(Горький, Мать, III/XVI,
стр. 230)

Шта је то?

(стр. 219)

Понекад се у одговору не тражи дефиниција, па је превод нешто другачији:

Я спрашивала вас — что
такое ваша культура?
(Горький, Мать, II/XXVI,
стр. 291)

Питам вас — каква је ваша култура?
(стр. 275)

Питања са *что такое* и њихови српскохрватски еквиваленти постављају се генерички, тј. уопштено⁶. Она увек почињу са *что* = *шта* и њихов је карактер недвосмислено онтолошки. Облик *такое* обавезно стоји у руском језику испред именице која је генерички употребљена, док у српскохрватском језику облик то није увек обавезан:

А што такое — чудо
небесное?
(стр. 218)

А шта су она два чуда небеска?
(Андреј, Проклета авлија, VIII,
стр. 110)

У руском језику ово су реченице фразеологизиране структуре јер у њихов састав улазе устаљени обрти који имају функцију упитних речи⁷. У српскохрватским еквивалентима та фразеологизираност је слађије изражена.

1. 2. *Что + инфинитив несвршеног вида* (20):

Что мне делать?
(Горький, Мать, I/XX,
стр. 96)

Шта да радим?
(стр. 93)

⁵ У даљем тексту број у загради ће означавати број пронађених примера у маси од 3650 испитиваних реченица.

⁶ М. Јевић 1983: 96.

⁷ Лю Ган 1987: 44.

Ове реченице најчешће значе унутрашње стање, мисли, односе, јер и сами глаголи који се у њима употребљавају имају иста значења:

Чего же бояться?
(Горький, Мать, I/IX,
стр. 39)
А что воде — то
удивляться?
(стр. 204)

Зашто да се бојите?
(стр. 39)
Шта има води да се чудим?
(Тюпин, Доживљаји Николетине
Бурсаћа, стр. 72)

Њихови српскохрватски еквиваленти почињу речима: *шта*, *шта има*, *шта бих...* Такође, ове реченице могу одрицати неопходност, оправданост и стеки нијансу несагласности, чуђења, недоумице:

А если это так — о чём
же разговаривать?
(Горький, Мать, I/I,
стр. 5)

А кад је тако — чему толики раз-
говори?
(стр. 7)

Ове реченице такође имају у руском језику фразеологизирану структуру и припадају групи безличних реченица. Уколико се безлична реченица односи на одређеног вршиоца радње, без обзира на то да ли је тај вршилац радње и формално исказан, у српскохрватском језику ће се употребити лична реченица:

Что же теперь делать?
(Горький, Мать, III/I,
стр. 152)

Шта сад да радим?
(стр. 148)

Ако се безлична упитна реченица не односи на одређеног вршиоца, онда се и у српскохрватском језику користи безлична реченица (са обликом)⁸:

Что надо делать-то?
(Горький, Мать, I/IX,
стр. 37)

Шта да се ради?
(стр. 37)

1. 3. Что за + номинатив именице (17):

Это что у тебя за новости?
(Шолохов, Поднятая
целина, I/XXV,
стр. 159)

Какве су то новости код тебе?
(стр. 229)

Ово је најинтересантнији начин постављања питања у руском језику у поређењу са српскохрватским. Настао је по свој прилици према немачком: *Was für ein?*⁹ Његови српскохрватски еквиваленти почињу ре-

⁸ Р. Маројевић 1983: 293.

⁹ Р. Кошутић 1971: 65.

чима: *какав је то...?*, *каква је то...?* и сл., са обавезним анафорским обликом то:

Что это ещё за пропаганда? Каква је сад то пропаганда?
(стр. 222) (Ћопић, Доживљаји Николетине
Бурсаћа, стр. 97)

Ове реченице означавају питање о особини или о ситуацији у целини. Реч за у наведеним руским конструкцијама има функцију рече за истицање и зато не управља именницом.

1. 4. Что + генитив придева или именице (9):

А что тут удивительного? Шта ћу се чудити?
(стр. 203) (Ћопић, Доживљаји Николетине
Бурсаћа, стр. 72)

Ове реченице такође представљају питање о особини или ситуацији у целини и користе се за истицање експресивног одрицања:

А что тут плохого? Шта ту сад има ружно?
(стр. 228) (Ћопић, Доживљаји Николетине
Бурсаћа, стр. 105)
А что толку? Каква је корист од тога?
(Айтматов, *Легија пёс...*,
стр. 305) (стр. 44)

Одговарајућа питања у српскохрватском језику почињу речима: шта, какав, зависно од тога шта следи после упитне речи — именница, придев или заменица. Иначе је број именница и заменица које се користе у оваквим питањима веома мали: *толк*, *прок*, *польза*, *радость*, *выгода*; такође¹⁰.

1. 5. Что + номинатив именице (5):

Что Павел, Ниловна? Шта је с Павлом, Ниловна?
(Горњак, *Мать*, II/XIV, стр. 212)
стр. 223)

Њихова структура у српскохрватском језику је нешто другачија: шта је с + инструментал или *како је* (шта је) + номинатив:

Что семья?¹¹ Како је ваша породица?
(Превод је мој — Р. Т.)

Значење ових питања је тражење информације о стању у коме се налази биће, предмет, појава и сл.

¹⁰ АН СССР, 2,: 392.

¹¹ АН СССР, 2,: 391.

1. 6. При чём тут (здесь) + номинатив именице или инфинитив (5):

- При чём тут повозка? Шта ће ту кола?
 (Шолохов, *Поднятая целина*, (стр. 57)
 I/V, стр. 40) И какве везе има колхоз с тим?
 И при чём тут колхоз? (стр. 283)
 (Шолохов, *Поднятая целина*,
 I/XXX, стр. 196)

На српскохрватски језик оваква питања се преводе са: *шта ће, на што, шта и сл.* У руском језику уместо *тут* може стајати *здесь*. Речи које следе иза *при чём тут* могу бити садржане у реплици савоворника или претходној реченици говорног лица:

- При чём тут курюк, хвосты На што ће ти овчији реп и разни
 разные? другие репови?
 (Шолохов, *Поднятая целина*, (стр. 144)
 I/XIII, стр. 99)

Овакве реченице у оба језика садрже питања о односу, са нијансом супротстављања, неодобравања, несагласности, недоумице или чуђења.

1. 7. Что + датив + генитив с предлогом до:

- А что тебе до этого? А зар ты же стало до того?
 (Горький, *Мать*, I/XX,
 стр. 95) (стр. 92)
 Что мне за дело до другого Шта се мене тиче други крај сви-
 края света? жета? (Андрющ, *Прича о везировом
 слону*, стр. 66)
 (стр. 148)

Питања са истим значењем у српскохрватском језику почињу речима: *а зар, што се тиче, шта је стало* и сл. У оба језика ове реченице означавају питања о односу и најчешће одричу везе с неким или нечим.

1. 8. Реченице типа *Что я ему?* почињу у руском језику речју *что +* именска реч у номинативу:

- На что я ему? Шта ћу му ја?
 (Горький, *Мать*, II/XXVII,
 стр. 299) (стр. 283)
- Ну, на что я им? Па шта ћу им ја?
 (Горький, *Мать*, III/XXVII,
 стр. 300) (стр. 284)
 Да я что тебе? А шта сам ја по твом мишљењу?
 (Шолохов, *Поднятая целина*,
 I/XXXIX, стр. 279) (стр. 401)

Овакве реченице изражавају експресивно одрицање у оба језика.

1. 9. Речца *что если* у руском језику формира питања која значе могућност нечега, често са нијансом страха, неочекиваности, изненађења:

Что, если разбредутся люди
через неделю же, испугав-
шись трудного?

(Шолохов, *Поднятая целина*,
I/X, стр. 62)

А что, если командира пар-
тизан сыграет Николетина?
(стр. 226)

Шта ће бити ако се људи разиђу
већ после недељу дана, уплашив-
ши се од тешкоћа?

(стр. 90)

Како би било да партизанског ко-
мандира игра Николетина?

(Ћопић, *Доживљаји Николетине
Бурсаћа*, стр. 103)

Упитна средства овде обавезно имају препозицију у оба језика. Српско-
хрватски еквиваленти су: *шта ће бити, како би било...*

1. 10. Инфинитивне реченице типа *Что же, продолжать?* такође су
продуктивне у руском језику¹²:

Бить её, что ли?
(Шолохов, *Поднятая целина*,
I/XIII, стр. 87)

Хоћеш да је бијем, шта ли?
(стр. 127)

У српскохрватском језику овде се користи упитно: *да ли*. Ове реченице
садрже питање о ономе шта треба радити.

1. 11. Упитна реч *что* = *шта* је најпродуктивнија од свих упитних
речи и у руском и у српскохрватском језику¹³. Претежно се употребљава
као саставни део реченице, затим у комбинацији са речцама и у реченицама
фразеологизиране структуре. Уколико се у руском језику упитна реч *что*
користи у реченицама фразеологизиране структуре, онда у српскохрват-
ском језику еквивалентна питања имају одлике слабије изражене фразео-
логизираности, па је допуштена већа слобода превођења.

2. 1. Реченице типа *Как не нравиться?* (38) имају фразеологизирану
структурну. Оне у руском језику почињу упитном речју *как не* + инфини-
тив:

Как не нравиться?
(Горький, *Мать*, II/XII,
стр. 268)

Как мне не бояться?
(Горький, *Мать*, I/V,
стр. 17)

Како да ми се није свиђао?
(стр. 254)

Како да се не бојим?
(стр. 18)

У српскохрватском језику оваква питања почињу речима: *како, како да,*
да ли, је ли. Значење ових реченица је — експресивна потврда онога што
се питањем износи.

¹² АН СССР, 2.: 390.

¹³ Од 3650 испитиваних реченица укупно 857 садржи упитну реч *что* = *шта*.

2. 2. Упитне реченице формиране по моделу: *как* + номинатив именнице (10):

- | | |
|---|-----------------------|
| Как фамилия? | Како се презива? |
| (Горький, <i>Мать</i> , I/XIX,
стр. 89) | (стр. 86) |
| А как Федя Мазин? | А како је Феђа Мазин? |
| (Горький, <i>Мать</i> , I/XX,
стр. 92) | (стр. 89) |
| А как ваше имя? | А како се зовете? |
| Горький, <i>Мать</i> , II/II,
стр. 160) | (стр. 155) |
| А как же Паша-то? | А шта је с Пашом? |
| (Горький, <i>Мать</i> , II/XI,
стр. 207) | (стр. 198) |

Превод ових реченица на српскохрватски језик зависи од тога шта се њима пита. Ако се ради о личним подацима неке особе (име, презиме, име по оцу, надимак), онда се у српскохрватском језику користи: *како* + одговарајући облик помоћног глагола + глагол или именница у номинативу. Ако питамо за стање некога или нечега, онда се такође користи претходни начин или: *шта је с* + инструментал (в. горње примере). Управо то »одсуство помоћног глагола у садашњем времену у руском језику повлачи за собом читав низ неподударања са српскохрватским у начину изражавања«¹⁴.

2. 3. *Как так?* — Овај фразеологизам се састоји од лексички непроменљивих компонената. Означава реакцију на нешто неочекивано и изражава чуђење. Понекад се у руском језику после речи *как* користе рече *же*, *это*:

- | | |
|--|--|
| Как так? | Како то? |
| (Горький, <i>Мещане</i> , 1-й акт,
стр. 39) | (стр. 63) |
| Как так?! | Како онда? |
| (Айтматов, <i>Пегий пёс...</i> ,
стр. 293) | (стр. 32) |
| Как это так? | Ама како ти то тако? |
| стр. 160) | (Борис, <i>Доживљаји Николетине
Бурсаћа</i> , стр. 14) |

2. 4. *То есть как* + речи претходне реплике (2):

- | | |
|--|------------------------|
| То есть как же? | Него како? |
| (Шолохов, <i>Поднятая целина</i> ,
I/IX, стр. 57) | (стр. 82) |
| Как, то есть? | То јест, како мислите? |
| (Шолохов, <i>Поднятая целина</i> ,
I/XXIII, стр. 147) | (стр. 212) |

¹⁴ Н. Радошевић 1966: 111.

Израз то есть какично стоји на почетку реченице, а затим следе речи саговорника које се понављају. Ове реченицеично изражавају питање о узроку. У српскохрватском језику израз то есть какично не мора увек да се преводи речима то јест какично, већ се могу употребити и друге речи.

3. 1. Где + кому + инфинитив (4):

Где мне понять мысли его? Како ја могу да схватим његове
(Гор'кий. Мать. I/XI.) мисли?

Где уж нам, таким-то, до (стр. 48)

тянути до Країни? Откуд ми оваки, да стигнемо до Країнне?

(Борис Јанковић)

(Номен, действующий Наполеонико
Бурсаћа, стр. 157)

Byzantia, Vol. 151

Реченице овог типа почињу упитном речју *где* (или *куда*), која у датом случају нема просторно значење, а за њом следи именница или заменица у дативу са значењем субјекта и инфинитива. Такве реченице означавају питање о немогућности, са нијансом супротстављања, несагласности. Српско-хрватске речнице истог типа почињу речима: *како је могуће, откуд, зар* и другим речима које говоре о немогућности.

4. 1. Почему бы не + инфинитив (3):

А почему бы ему не знать? Што да не зна?

(стр. 217) (Андріћ, *Проклета авлија*, VIII,

А почему бы твоим волосам стр. 109)

А зашто твоја коса не би била и
не би била и моја?

(стр. 199) моja?

(Топић, Доживљаји Николетине

Бурсака, стр. 66)

Ове реченице почињу изразом *почему бы не* (или *отчего бы не*) за којим следи инфинитив. Оне означавају питање о могућности са нијанском савета или тврђења. У српскохрватском језику у овим реченицама се не користи инфинитив већ лични глаголски облик.

4. 2. Почему + одговарајући облик глагола знать:

(Горький, Мещане, 1-й акт, (стр. 74)

стр. 50)

У српскохрватском језику у овом случају је неуобичајено да се за извор сазнања пита речју којом се иначе пита за узрок

Навели смо најфреkvентније фразеологизме упитног карактера руског језика и њихове адекватне преводе на српскохрватски језик. Сваки од ових типова реченица има своју посебну синтаксичку структуру, устаљеност конструкције и одређене моменте употребе. Њих је немогуће дословно превести на српскохрватски језик јер би се у том случају добила бесмислица. Зато су њихови српскохрватски еквиваленти најчешће реченице слободне структуре.

ЛИТЕРАТУРА

- М. Ивић: Милка Ивић, Српскохрватске реченице чије је лексичко језгро име-
ница или заменица у номинативу, зборник: »Лингвистички огледи«, Београд 1983, 87—115.
- Р. Маројевић 1983: Радмило Маројевић, Граматика руског језика, Београд 1983.
- Р. Коштутић 1971: Радован Коштутић, Граматика руског језика — II, облици, Београд 1971.
- Н. Радошевић 1966: Наталија Радошевић, Руски књижевни језик, Београд 1966.
- П. Рестан 1968: Пер Рестан, Синтаксис вопросительного предложения, Осло — Берген — Tromsö 1968.
- Ј. Кашић 1983: Јован Кашић, Иновације у српскохрватској фразеологији, »Књижевни језик«, 12/2, Сарајево 1983, 61—69.
- А. Менац 1979—1980: Антица Менац, Руско-хрватски или српски фразеоло-
шки речник, Загреб, 1979—1980.
- А. Менац 1979: Антица Менац, Из проблематике фразеолошке синонимије
у руском и хрватском књижевном језику, Филологија, 1979, књ. 9,
185—191.
- АН СССР, 1, 2, 1980: АН СССР, Русская грамматика, 1, 2, Москва 1980.
- Лю Ган 1987: Лю Ган, Вопросительные предложения фразеологизированной
структуры в современном русском языке и трудности их употребления
китайскими студентами, »Русский язык за рубежом«, № 1, 43—47.
Москва 1987.
- Русский язык. Энциклопедия, Москва 1979.
- Современный русский язык. Часть 1-я, под ред. Д. Э. Розенталя, Москва
1976, 59—82.
- М. Горький: Максим Горький, Мать, »Башкирское книжное издательство«,
г. Уфа 1975; Пьесы, »Детская литература«, Москва 1978; Максим Гор-
кий, Мати, »Веселин Маслеша«, Сарајево 1973, (Превод Марко Видо-
ковић); Драме, »Веселин Маслеша«, Сарајево 1981, (Превод Милан Бо-
ковић).
- М. Шолохов: Михаил Шолохов, Поднятая целина, Москва 1960; Михаил Шо-
лохов, Узорана ледина, Београд 1948, (Превод М. Московљевић).
- Ч. Айтматов: Чингиз Айтматов, Избранное, роман, повести, »Кыргызстан«,
Фрунзе 1983;
- Б. Ђопић: Бранко Ђопић, Доживљаји Николетине Бурсача и др., »Свјетlost«,
Сарајево 1966; Осма објанзива (Сабрана дела, књ. VIII), »Просторија« и
др. издавачи, Београд 1975; Бранко Ђопић, Избранное, 1, 2, Москва 1982,
(Случай из живота Николетине Бурсача. Пер. Е. Рябовой, И. Макаров-
ской; Восьмое наступление. Пер. И. Добры).
- И. Андрић: Иво Андрић, Проклета Авлија (Сабрана дјела, књ. IV), »Свјет-
лост«, Сарајево 1981; Немирна година (Сабрана дела, књ. V), »Происве-
так«, Београд 1963; Иво Андрић, Повести и рассказы, »Радуга«, Москва
1983, (Проклятый двор. Пер. Т. Поповой; Рассказ о слоне визиря. Пер. Н.
Вагаповой).

ВОПРОСИТЕЛЬНЫЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ФРАЗЕОЛОГИЗИРОВАННОЙ СТРУКТУРЫ В РУССКОМ И СЕРБСКОХОРВАТСКОМ ЯЗЫКАХ

Резюме

В настоящей работе рассматриваются вопросительные предложения фразеологизированной структуры и их сербскохорватские эквиваленты. Исследование проведено на материале литературных произведений советских и югославских писателей, причём собрано 3650 вопросительных предложений.

В работе особенное внимание уделяется вопросительным предложениям фразеологизированной структуры, в состав которых входят вопросительные слова: что, как, где и почему. Результаты исследования показывают, что русские вопросительные предложения фразеологизированной структуры нельзя переводить на сербскохорватский язык дословно. Им в сербскохорватском языке соответствуют предложения свободной структуры.

В настоящей работе рассматриваются вопросительные предложения фразеологизированной структуры и их сербскохорватские эквиваленты. Исследование проведено на материале литературных произведений советских и югославских писателей, причём собрано 3650 вопросительных предложений.

В работе особенное внимание уделяется вопросительным предложениям фразеологизированной структуры, в состав которых входят вопросительные слова: что, как, где и почему. Результаты исследования показывают, что русские вопросительные предложения фразеологизированной структуры нельзя переводить на сербскохорватский язык дословно. Им в сербскохорватском языке соответствуют предложения свободной структуры.

В настоящей работе рассматриваются вопросительные предложения фразеологизированной структуры и их сербскохорватские эквиваленты. Исследование проведено на материале литературных произведений советских и югославских писателей, причём собрано 3650 вопросительных предложений.

В настоящей работе рассматриваются вопросительные предложения фразеологизированной структуры и их сербскохорватские эквиваленты. Исследование проведено на материале литературных произведений советских и югославских писателей, причём собрано 3650 вопросительных предложений.

В настоящей работе рассматриваются вопросительные предложения фразеологизированной структуры и их сербскохорватские эквиваленты. Исследование проведено на материале литературных произведений советских и югославских писателей, причём собрано 3650 вопросительных предложений.

В настоящей работе рассматриваются вопросительные предложения фразеологизированной структуры и их сербскохорватские эквиваленты. Исследование проведено на материале литературных произведений советских и югославских писателей, причём собрано 3650 вопросительных предложений.

В настоящей работе рассматриваются вопросительные предложения фразеологизированной структуры и их сербскохорватские эквиваленты. Исследование проведено на материале литературных произведений советских и югославских писателей, причём собрано 3650 вопросительных предложений.

В настоящей работе рассматриваются вопросительные предложения фразеологизированной структуры и их сербскохорватские эквиваленты. Исследование проведено на материале литературных произведений советских и югославских писателей, причём собрано 3650 вопросительных предложений.